

T. Kovacsics Aranka

**Zora Zirch,
a sárkányharcos**

Káosz

1. Fejezet

Zoran és Zir kérése

Angelina és Zora a szüleik nappalijában ebédeltek. Négyen ültek az asztalnál. Zoran és Zir szemben ültek a fiukkal és a menyükkel. Mindannyian jóízűen falatozták a vaddisznóragut. Zoran végzett legelőször az étkezéssel. Félretolta tányérját és az asztalra könyökölt. Elgondolkodva nézte Angelinát. A lány érezte a fürkésző tekintetét. Felpillantott és apósa szemébe nézett.

– Min gondolkozol olyan elmélyülten? – kérdezte tőle.

– Áh! Semmiség! Egyél nyugodtan lányom.

– Rendben, de ha végeztem az ebéddel, elmondod a gondolatodat nekem. Látom, hogy nem olyan semmiség az! Bár én nem olvasok mások gondolataiban, ellentétben veled és Zorával. Ellenben jók a megérzéseim.

– Valóban jól érzed angyalom. Apu elég kényes témával fog eléd állni – szólt csendesén Zora.

– Eszedbe se jusson Zoran! – szólt Zir. – Angi tudja, hogy mi a jó nekünk.

– Jó, jó! Egyetek csak nyugodtan – Zoran az üres tányérjára szegezte szép, barna szemét. Sötétbarna tincsei előrehullottak. Az utóbbi időben nem vágta

rövidre és már majdnem a válláig ért. Nagyon jól állt neki.

A család befejezte az étkezést.

– Nos, hallgatlak apu. Mond el nekem, hogy mi bánt! – szólt Angelina.

– Nem! Egy szót sem fogsz szólni! Megértetted Zoran? Tudod, hogy ez lehetetlen kérés az Úrnőtől! – szomorodott el Zir.

– Ha ti nem akartok beszélni, megkérem a férjem, hogy mondja el ő nekem a bánatokat.

– Hiába kérsz meg rá Angi. Én sem fogom elmondani.

– Mi a fene ütött belétek?! Nem akarom, hogy titkolóztatok előttem! – könnyögött az Érző.

Mindhárman mélyen hallgattak. Zir és Zoran rá sem mert nézni, Zora nyíltan a felesége szemébe nézett és rákacsintott.

Angelina töprengve nézett férjére. Tudta, hogy üzeni próbál neki. Huncutság csillant Zora szemében és felvonta fél szemöldökét, száját féloldalas mosolyra húzta. Angelina egy pillanatra elgyönyörködött férjében, a világegyetem legszebb férfijában. Megfordult a fejében, hogy azonnal menjenek haza, hogy kettesben legyenek. Zora erre széles mosollyal válaszolt.

– Ha valóban ezt akarod csillagom, én benne vagyok! Neked én nem tudok nemet mondani! És nem is akarok! Viszont előtte szeretnéd megtudni a szüleim gondját?

Angelina végre kapcsolt. Rájött mit is üzent neki Zora. Felállt.

– Mint Úrnőtök parancsolom, hogy tártok elém a gondokat!

Zora nagyot sóhajtott.

– Csakhogy rájöttél a megoldásra szívem!

Zoran zavartan szólalt meg.

– Tudom, hogy minden Felhőlakó kérését elutasítottad, aki gyermeket szeretett volna. Van ennek valami oka?

– Igen, van. Még nem érett meg arra a helyzet, hogy gyermekeket szüljenek a Felhőlakó nők. Tudom, hogy hamarosan történni fog valami. Valamilyen katasztrófa! Nem tudom, hogy hol és mikor. Azt sem, hogy pontosan milyen tragédia születik, de addig nem eshetnek teherbe az asszonyaink, amíg ez be nem következik. De látom én, hogy nem csupán ezt akartad kérdezni. Mi a pontos kérdésedek?

Zir zavarában a tényérokot kezdte összeszedni, de remegte a keze és elejtette őket.

– Bátran mondjátok ki. Nem fog a menyetek haragudni rátok! Anyu, kérd meg te Angit! Apu túl gyáva. Nem meri megkérni az Úrnőt. Szeretnék hazamenni és bezárkózni az én angyalommal. Ne húzd az időt, jó?

Zir megkeményítette akaraterejét és Angelina szemébe nézett.

– Hát jó! Majd én elmondom lányom. Engem és Zorant is elutasítasz, ha azzal a kéréssel fordulunk hozzád, hogy gyermeket szeretnének? Egy második gyermeket. Zora már kétezer éves. Úgy szeretnék egy kisbabát! De a Törvény és a Rend nem engedi meg nekünk, hogy újabb Sárkányharcosnak adjunk életet. Ez már csakis Zora és a te előjogod, ha Zoran... esetleg...

Angelina szívből jövően felkacagott.

– Egy második gyermeket szeretnétek? Csupán ennyi a baj? Kár volt titkolóznodok előttem! Anyu! Apu! Boldogan fogadok tőletek egy öcsikét! Te hogy vagy ezzel drágám? – fordult Zora felé.

– Én is örülnék, ha volna egy kistestvérem!

Angelina a szüleikhez fordult.

– Térdeljetek le egymás mellé. Nektek szabad gyermeket nevelnetek! Anyu! Te akár száz Sárkányharcost is a világra hozhatsz. Ahányat csak szeretnétek! Bármikor, amikor csak óhajtjátok.

Zoran és Zir boldogan mosolygott össze. Mindketten Angelina elé térdeltek. Menyük felvette pompás Úrnő alakját. Egyik tenyerét Zir, a másikat Zoran fejére helyezte és megszólalt.

– Te Zir és te Zoran, ma éjjel gyermeket fogtok nemzeni! Kilenc hónap múlva megszületik a kistestvérünk! Én az Úrnő, a Rend és a Törvény fölött is rendelkezem! A Sárkányharcosok ajándéka tőlem az, hogy bármikor, mikor a szívük kívánja, gyermeket nevelhessenek!

Tenyereiből aranyfény ömlött ki, amit befogadott a házaspár.

– Felállhattok. Végeztünk.

Gyorsan talpra ugrottak és könnyes, de ragyogó szemekkel néztek a menyükre, ki visszavette emberi alakját és visszamosolygott rájuk.

– Eszetekbe se jusson köszönetni! – szólt rájuk.

– Ez csak természetes. Nagyszerű szülők vagytok és csakis kiváló, a tömegből kitűnő gyermeket tudtok adni a Törzsnek és az Ezüstoffhőnek! Rajtam kívül egyedül te hordhatsz ki Zir Sárkányharcost. A ti gyerekeitek olyan gyönyörű és nagyszerű lesz! Elég, ha Zorára néztek. Ő is a ti fiatok. Olyan nagyon gyönyörű babátok fog születni! Alig várom! Miért nem szóltatok eddig?

– Féltünk, hogy minket is visszautasítasz – nevetett Zoran.

– De szerencsére tévedtünk – örvendezett Zir.

– Látjátok? Főlöszlegesen izgulatok – nevetett Zora is. – De ha nem haragszotok, most elrabolom